

Liceul Tehnologic de Transporturi Auto Craiova

Revista Școlară

MUGURI

2013

Coordonatori revistă:

Prof.dr.ing. Gheorghe BARBU - director LIC. TEH. DE TRANSPORTURI AUTO
Prof.ing. Cristian RĂDUȚI - director adj. LIC. TEH. DE TRANSPORTURI AUTO
Prof. George STĂNCULESCU - director adj. LIC. TEH.. DE TRANSPORTURI AUTO

Redacția:

Prof.ing. Cristian RĂDUȚI - director adjunct LIC. TEH. DE TRANSPORTURI AUTO
Prof. Mihaela TAȘCU-STAVRE - LIC. TEH. DE TRANSPORTURI AUTO
Prof. Iuliana BARBU - LIC. TEH. DE TRANSPORTURI AUTO
Eleva Dorina Florentina Manolea

Prof. coordonatori:

Profesor: Pappa Daniela
Profesor dr. Petrișan Mimi
Profesor: Bran Oana
Profesor: Purcărescu Oana
Profesor: Olteanu Aurora
Profesor: Cap Iuliana
Profesor: Ene Ioana
Profesor: Georoceanu Lavinia
Profesor: Cap Iuliana
Profesor: Ilie Milica
Profesor: Șerban Alina

Profesor: Stănuică Luminița
Profesor: Spiridon Mirela
Profesor: Manta Larisa
Elevii:
Manolea Dorina
Ebanca Iolanda
Vilarau Ionut
Prică Raul
Popa Georgiana
Drâmboi Roberta
Clasa aVIII-a, Făcăi

Muguri (Craiova) = ISSN 2247 – 5656
ISSN-L = 2247 – 5656

Revista Liceului Tehnologic de Transporturi Auto Craiova
Adresa: Str. Nicolae Romanescu nr. 99, Craiova, Romania
Tel: 0251/427636, Fax: 0251/428643
e-mail: autocv2004@yahoo.com; autocv2004@gmail.com

MUGURI

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN DOLJ

Str. Ion Măiorescu Nr. 6, 200760 Craiova, Telefon 0251/420961;

0351/407395 (407397) Fax: 0251/421824, 0351/407396

E-mail: isjdolj@isj.dj.edu.ro Web: www.isj.dj.edu.ro

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
NAȚIONALE

Nr. 10510/11.12.2012

Către ,

LICEUL TEHNOLOGIC DE TRANSPORTURI AUTO CRAIOVA

Prin prezenta va comunicam faptul ca ,in urma evaluarii de catre comisia special constituita la nivelul ISJ Dolj, conform Regulamentului pentru avizarea revistelor scolare din unitatile de invatamant ale judetului Dolj revista "MUGURI", a primit aviz favorabil.

Inspector Școlar General,
Prof. Georgică Bercea - Florea

Inspector școlar de specialitate,
Prof. Simona Chiriță

ACTIVITATEA EXTRAȘCOLARĂ -DIMENSIUNE A PROCESULUI DE ÎNVĂȚARE

În condițiile societății românești de astăzi, școala este într-un plin proces de transformare și trebuie să se re poziționeze în contextul noilor condiții socio-economice. Școlile ca instituții în sine, devin într-o mare măsură independente și intră într-o competiție a performanței educaționale, implicit a imaginii publice, pentru atragerea de fonduri și până la urmă de elevi, lucru de care, în acest mediu concurențial, depinde nu numai evoluția instituției ci chiar existența ei.

Performanța educațională se poate realiza prin atragerea de cadre și închegarea unui corp profesoral competent, promovarea unei viziuni moderne privind actul de învățământ, precum și asigurarea unei baze materiale didactice complexe și competitive.

Acest lucru este o condiție necesară dar nu și suficientă pentru formarea unei imagini pozitive. Tot mai pregnant apare astăzi, necesitatea formării și promovării imaginii școlii atât ca entitate de ansamblu, dar și a fiecărui cadru didactic în parte.

Campania de promovare a imaginii școlii presupune o interacțiune cu publicul, având drept scop obținerea unei percepții pozitive, care să confere instituției un statut de credibilitate și viabilitate.

Promovarea imaginii școlii este o acțiune complexă, care trebuie bine planificată și urmărită în timp, poate fi realizată prin mai multe metode, dar în principal, ea se realizează prin activități extracurriculare, care au un impact mai mare și direct asupra publicului căruia se adresează campania de promovare a imaginii.

Activitățile extracurriculare vizează domenii de interes, cu impact asupra publicului și pot îmbrăca diverse forme.

Educația este o formă de comunicare interumană prin care se transmit, de la o generație la alta, valorile culturii și comportamentul social. Educația constă într-un ansamblu de influențe exercitate în mod planificat, în cadrul instituțiilor școlare pe baza unui sistem de obiective, principii, forme și metode de organizare, folosite în scopul formării omului ca personalitate, capabil să se integreze activ în dinamismul vieții sociale. Educația este, deci, un proces complex de socializare și individualizare a ființei umane, în drumul său spre umanitate. (I.G. Stanciu)

Influențele educative, exercitate asupra unei persoane, sunt de tip formal, nonformal și informal, din care rezultă cele trei dimensiuni ale educației.

În ultima perioadă asistăm la o dezvoltare a educației nonformale, care se apropie din ce în ce mai mult de spațiul școlar. Educația nonformală a fost definită de către J. Kleis drept „orice activitate educațională, intenționată și sistematică, desfășurată de obicei în afara școlii tradiționale, al cărei conținut este adaptat nevoilor individului și situațiilor speciale, în scopul maximizării învățării și cunoașterii și al minimalizării problemelor cu care se confruntă acesta în sistemul formal (stresul notării în catalog, disciplina impusă, efectuarea temelor, etc.)”.

Din punct de vedere etimologic, termenul de „educație nonformală” își are originea în latinescul „nonformalis” preluat cu sensul „în afara unor forme special organizate pentru un anumit gen de activitate”. Trebuie, însă, ținut cont de faptul că, nonformal nu este sinonim cu needucativ, ci desemnează o realitate educațională mai puțin formalizată sau neformalizată, dar întotdeauna cu efecte formativ-educative.

În sistemul de învățământ românesc, activitatea educativă extrașcolară reprezintă spațiul aplicativ în care, prin forme specifice, se permite transferul și aplicabilitatea cunoștințelor, abilităților și competențelor dobândite în școală.

Activitățile extrașcolare au conținut științific, cultural-artistic, umanitar, ecologic, moral-civic, turistic, sportiv, recum și caracter recreativ. Ca și activitatea educativă școlară, activitatea educativă extrașcolară reprezintă o dimensiune a procesului de învățare permanentă, fiind recunoscută ca parte esențială a educației obligatorii, cu o mare importanță în dezvoltarea sistemelor relaționate de cunoștințe, a abilităților și a competențelor. Activitatea extrașcolară oferă o oportunitate pentru crearea de condiții egale de acces la educație, în vederea dezvoltării depline a potențialului personal și pentru reducerea inechității și excluziunii sociale.

Activitatea extrașcolară dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea tinerei generații în actul decizional, în contextul respectării drepturilor omului și al asumării responsabilităților sociale, realizându-se, astfel, o simbioză lucrativă între componenta cognitivă și cea comportamentală. Acest tip de activitate are mereu în atenție nevoia de adaptare la cerințele individuale, diverse, ale tuturor copiilor, la interesele de cunoaștere și potențialul lor. Contextele create de diversele modalități de concretizare a acestui tip de educație (proiecte, manifestări punctuale, aplicații tematice, etc.), oferă posibilitatea abordărilor interdisciplinare, cross-curriculare și transdisciplinare, exersarea competențelor și abilităților de viață într-o manieră integrată, de dezvoltare a personalității.

Acest tip de educație conține majoritatea influențelor educative, care au loc în afara clasei, ca fiind activități extradidactice, opționale sau facultative. Are un caracter mai puțin formal, dar cu același rezultat formativ. Activitățile extrașcolare sunt menite să ofere elevilor oportunități multiple de recreere, să le dezvolte spiritul de competiție, să le valorifice potențialul intelectual și aptitudinile, să le stimuleze imaginația, creativitatea și inițiativa.

Educația extrașcolară oferă un set de experiențe sociale necesare, utile pentru fiecare copil, tânăr sau adult, completând celelalte forme de educație prin:

- valorificarea timpului liber al elevilor;
- oferirea de oportunități pentru valorificarea experiențelor de viață ale elevilor, prin cadrul mai flexibil și mai deschis;
- posibilitatea participării voluntare, individuale sau colective;
- existența unei game largi de activități pliate pe interesele elevilor;
- posibilitatea dezvoltării de capacități organizatorice, de autogospodărire, de management al timpului, de gândire critică, de adoptare a unor decizii sau de rezolvare de probleme;
- oferirea unui cadru de exersare și de cultivare a diferitelor înclinații, aptitudini și capacități, de manifestare a talentelor.

Educația nonformală este importantă prin următoarele avantaje pedagogice:

- este centrată pe cel ce învață, pe procesul de învățare, nu pe cel de predare, solicitând în mod diferențiat participanții;
- demitizează funcția de predare și răspunde adecvat necesităților concrete de acțiune;
- contribuie la lărgirea și îmbogățirea culturii generale și de specialitate a participanților;
- creează ocazii de petrecere organizată a timpului liber, într-un mod plăcut;
- este nestresantă, oferind activități plăcute și scutite de evaluări riguroase, în favoarea strategiilor de apreciere formativă, stimulativă, continuă;
- răspunde cerințelor și necesităților educației permanente.

Coordonatorii acestei forme de educație își joacă mai discret rolurile, sunt animatori, moderatori. Educatorului nonformal i se solicită mai multă flexibilitate și entuziasm, adaptabilitate și rapiditate în adoptarea variatelor stiluri de conducere a activității, în funcție de nevoile și cerințele educatului.

Echilibrul realizat între DESTINDERE, DEZVOLTARE și DIVERTISMENT în momentele petrecute prin activități extrașcolare, reprezintă secretul formării armonioase a personalității.

Prof. Ing. Daniela Pappa

VALENȚELE EDUCATIVE ȘI INSTRUCTIVE ALE ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE

Învățământul românesc urmărește realizarea idealului educațional derivat din tradițiile umaniste, din valorile democrației și aspirațiile societății românești și contribuie la păstrarea identității naționale.

Educația extrașcolară legată de activitatea sanitară a elevilor creează pentru învățământul de toate gradele premisele necesare pregătirii copiilor și tineretului pentru muncă și viață, contribuind la dezvoltarea și în rândurile lor a unei concepții corecte privind apărarea și promovarea sănătății, a unor trăsături înaintate de comportare.

Educația sanitară este o sarcină deosebită, continuându-se în activitățile extrașcolare prin :

- vizite,
- excursii,
- drumeții,
- întreceri sportive,
- concursuri.

Educația sanitară este stabilită pe cicluri de învățământ, iar activitățile ce trebuie organizate încep încă de la școlarii mici prin dezvoltarea deprinderilor și obișnuințelor igienice, cultivarea comportamentului igienic, formarea tineretului școlar în spiritul responsabilității față de sănătatea proprie și a colectivității, inițierea în problemele de igiena muncii, igiena intelectuală și utilizarea rațională a timpului liber, instruirea în domeniul prevenirii accidentelor, al acordării primului ajutor.

Aceste sarcini sunt de mare însemnătate pentru educația sanitară a tineretului în vederea promovării sănătății fizice și mentale și a dezvoltării armonioase a personalității copilului.

Se vor face ore suplimentare de educație sanitară având un caracter instructiv educativ asupra elevilor.

În scopul instruirii unei educații sanitare cât mai bune se vor folosi diverse mijloace : filme, diafilme, diapozitive, modele, broșuri, afișe, pliante. Aceste instruirii au loc și în cadrul lectoratelor cu părinții pentru o mai bună educație în privința educației sanitare.

Prof. Dr. Mimi Petrișan

Aria curriculară
Limbă și
comunicare

10 MOTIVE PENTRU A ÎNVĂȚA LIMBA FRANCEZĂ

În zilele noastre, se pune din ce în ce mai mult accentul pe noțiunea de comunicare și pe necesitatea unei competențe de comunicare în cel puțin o limbă de circulație internațională.

Ce înțelegem prin «limbă de circulație» sau de «comunicare internațională»? O limbă răspândită pe mai multe continente și deci vorbită de un mare număr de persoane; o limbă folosită de personalități din cele mai diverse domenii pentru a comunica în afara oricăror frontiere; o limbă care deschide celor care o practică drumul spre o bogată cultură și civilizație.

Din punct de vedere al numărului de locuitori, franceza ocupă locul nouă în lume, după chineză, engleză, rusă, spaniolă, portugheză, japoneză, germană și arabă.

Totuși, importanța unei limbi nu depinde neapărat de numărul celor care o vorbesc, ci mai degrabă de răspândirea ei pe glob. Astfel, folosirea unora dintre limbile mai sus-menționate este limitată la o singură regiune, desigur, foarte vastă ca suprafață, iar cele mai multe nu au uniformitatea necesară pentru a putea fi considerate instrumente universale de comunicare.

În prezent, decât două limbi răspândite pe cinci continente: engleza și, destul de departe în urmă, franceza.

Limba franceză a început să joace un rol internațional important în secolul XVI, când a înlocuit treptat latina, la început în gândirea abstractă, în teologie, apoi în armată, în diplomatie și chiar în domeniul bancar și comercial. Era deja, după cum se știe, limba bunelor maniere, vorbită la curțile regale europene. «Secolul luminilor» a făcut din franceza limba științei și tehnicii; suverani și despoți, mai mult sau mai puțin luminați, nu aveau ochi decât pentru Paris. Soldații lui Napoleon o vor extinde în străinătate, peste Mediterana și peste Atlantic. În secolul XIX, franceza, folosită în literatură, drept, diplomatie și în tratatele internaționale, contribuie la menținerea «ordinii în lume».

Franceza își va pierde monopolul în 1919, după primul război mondial, când lumea va constata că engleza nu aparține doar Angliei, ci este «limba de fapt» a Statelor Unite ale Americii, a Africii de Sud, a Noii-Zelande, a celei mai vaste și populate regiuni din Canada, precum și limba de comunicare între Occident și ceea ce se mai numea încă «Imperiul Indiilor». Aceasta importanța a englezei ca «limba de fapt» în țări dintre cele mai bogate și puternice, o va face să devină și limba favorizată pretutindeni în lume. Ea se va impune treptat, mai întâi în diplomatie, apoi în schimburile comerciale și turistice, și apoi din ce în ce mai mult în schimburile tehnice și științifice, consolidându-și definitiv supremația după cel de-al doilea război mondial, o dată cu victoria Statelor Unite și recunoașterea lor ca primă putere economică și financiară din lume.

După 1950, însă, noua fizionomie a Franței, renasterea ei economică, cultura, ramasa intactă, literatura – Camus, Malraux, existentialismul sartrian etc. – trezesc o extraordinară mișcare de curiozitate și interes față de limba franceză în țări ca Olanda, Italia, Statele Unite; Germania, care se ridică din ruine, se îndreaptă în mod firesc spre Franța și spre limba franceză pentru a ieși din izolarea intelectuală în care o aruncasera nazismul și războiul. «Decolonizarea», sfârșitul războiului din Algeria, ajutorul științific, tehnic și cultural oferit țărilor subdezvoltate, imaginea Generalului de Gaulle în ochii străinilor, în special ai africanilor, asiaticilor și sud-

americanilor, toate acestea restituie Franței reputația de țară generoasă și liberală și contribuie la extinderea învățării și folosirii limbii franceze în lume.

Franța a fost, după cum se știe, inițiatorul proiectului de unificare europeană, convinsă fiind de necesitatea unei solidarități economice și politice între statele Europei, proiect care a dus la ceea ce este astăzi Uniunea Europeană.

Pe cele cinci continente, franceza este fie limba maternă, fie limbă oficială. Ea continuă să fie utilă în numeroase sectoare ale activității umane: literatura, istorie, geografie, arheologie, orientalism etc. Multe țări, în special în America Latină și în Orient, acced la documentație în discipline științifice ca matematica, fizica, agronomie, geologie, biologie, medicina prin intermediul limbii franceze.

Vaticanul a ales franceza ca limbă de diplomație precum și în formarea numeroșilor săi misionari. Alianța Israelită Universală o folosește în școlile sale din Orient, alături de ebraică. Împreună cu engleza și araba, franceza este una din limbile Conferinței Islamice și ale Ligii Arabe.

Franceza este, alături de engleza, limba oficială și limba de lucru efectivă a tuturor organismelor internaționale de vocație mondială și inter-regională. Ea este una din cele șase limbi oficiale și una din cele două limbi de lucru la ONU (New York) precum și în cadrul organismelor sale specializate – UNESCO (Organizația Națiunilor Unite pentru Cultură și Educație) cu sediul la Paris, OIT (Organizația Internațională a Muncii), OMS (Organizația Mondială a Sănătății), OAA (Organizația pentru Alimentație și Agricultură). Franceza este, de asemenea, alături de engleza, limba oficială și de lucru a N.A.T.O. (Bruxelles și Luxembourg).

În cadrul Comunității Economice Europene franceza a rămas, chiar și după aderarea Marii-Britanii, a Irlandei și a Danemarcei, una din cele mai folosite limbi de lucru, la fel, de altfel, ca și la Consiliul Europei din Strasbourg. Franceza este de asemenea una din principalele limbi folosite în organizațiile regionale africane.

Putem spune că, nu în ultimul rând, pe lângă una din cele mai importante limbi de comunicare de pe glob, limba franceză rămâne limba culturii, a libertății și a declarației drepturilor omului.

În sistemul educativ românesc, limba franceză păstrează și astăzi un loc deosebit. Studiul limbii franceze își propune o misiune importantă: menținerea tradiției francofone în România.

În prezent, un număr important de tineri români învață franceza ca prima sau a doua limbă străină, iar învățământul bilingv s-a dezvoltat în peste 63 de licee. România are mai bine de 10.000 de profesori de limba franceză, reuniți în Asociația Profesorilor de Franceză (cu 13 filiale). Aproximativ 1,5 milioane de elevi învață limba franceză. În ceea ce privește învățământul universitar, există deja mai multe filiale francofone și mai bine de 300 de parteneriate regroupează instituții de învățământ superior din România și străinătate, contribuind la asigurarea unei puternice mobilități internaționale. La acestea se adaugă un număr semnificativ de studenți în cadrul secțiilor de limbă franceză și mai mult de 20 de universități titulare ori asociate la Agenția Universitară a Francofoniei.

Importanța acordată studiului limbii franceze în România se manifestă de asemeni prin prezența a 4 institute și centre culturale franceze (situate în București, Cluj-Napoca, Iași și Timișoara), precum și a filialelor « Alliance française » la Brașov, Constanța, Craiova, Medgidia, Ploiești și Pitești.

1. *Răspândire* - Limba franceză este una dintre cele mai răspândite din lume. Este vorbită de aproximativ 150 de milioane de vorbitori nativi și încă aproape 200 de milioane de oameni o folosesc ca limbă secundară. De asemenea, peste 200 de milioane de oameni o învață ca și limbă străină. Este predată în școlile fiecărei țări din lume.

2. *Limbă latină* - Românii au deja un mare avantaj în învățarea limbii franceze, date fiind rădăcinile latine comune, precum și o multitudine de cuvinte împrumutate din limba franceză. Din 1993, România face parte din *La Francophonie*, o organizație internațională a țărilor afiliate cu limba sau cultura franceză. În România limba franceză este înțeleasă de aproximativ 25% din populație grație strânselor legături culturale cu Franța din secolele trecute.

De asemenea, cunoașterea limbii franceze înlesnește și mai mult accesul la celelalte limbi latine (italiana, spaniola, portugheza)

3. *Burse de studiu* - Cunoașterea limbii franceze poate ajuta la obținerea unei burse de studiu într-una din universitățile din Franța, care sunt printre cele mai bune din Uniunea Europeană și din lume. De asemenea, multe alte universități de top au ca cerința de admitere cunoașterea a cel puțin două limbi străine.

4. *Oportunități de angajare* - Cunoașterea unei limbi străine oferă un avantaj net pe piața muncii, iar limba franceză deschide în mod special uși în această direcție.

5. *Limba dragostei* - Limba franceză este deseori numită și limba dragostei, datorită culturii franceze precum și muzicalității ei.

6. *Mâncare* - Pentru pasionații artelor culinare, limba franceză este o fereastră către deliciosul univers culinar franțuzesc.

7. *Literatură* - Multe capodopere literare au fost scrise în limba franceză. Acestea pot fi apreciate la un alt nivel atunci când sunt citite în limba lor originală. Printre ele se numără: *Mizerabilii*, *20000 de leghe sub mare*, *Cei trei mușchetari*, *Micul Prinț*, precum și lucrările marilor filosofi ca *Descartes*, *Pascal*, *Voltaire* și *Sartre*.

8. *Călătorii* - Franța este destinația turistică numărul unu din lume. Canada, Elveția, Africa, Monaco sunt printre alte destinații de care vă veți bucura mai mult cunoscând măcar puțină franceză.

9. *Un pod cultural* - Massmedia franceză este printre cele mai răspândite din lume, iar limba franceză este a treia limbă ca folosire pe Internet. Una dintre cele mai eficiente metode de a îți lărgi orizontul cultural și de a înțelege tradițiile și mentalitățile unui popor este de a îi studia limba.

10. *Sănătos pentru minte* - S-a dovedit științific că învățarea unei limbi străine previne sau întârzie boli mentale precum demența.

Bibliografie

1. Dalloz J., *La France et le monde depuis 1945*, Armand Colin, collection Coursus, 1993.
2. Moreau Defarges PH., *La France dans le monde du XXe siècle*, Hachette, collection Les fondamentaux, 1994.
3. *Une politique pour le français*, Ministère des Affaires Etrangères, Direction générale des Affaires Culturelles, scientifiques et techniques. - site internet du Ministère des Affaires Etrangères : <http://www.diplomatie.gouv.fr/fr/>
4. [Conseil de l'Europe], 2001, *Cadre européen commun de référence pour l'apprentissage et l'enseignement des langues*. Strasbourg, Conseil de l'Europe, 1e ed. 1996 ; 2e ed. corr. 1998. Paris, Didier

Prof. Oana Bran

LEÇON DE DANSE

par Nichita Stănescu

*Je devrais me mettre un masque
et un bouclier je devrais me mettre sur la poitrine
Je devrais me mettre, sur les yeux, le regard
avec lequel j'ai regardé autrefois, -
non pas le monde de loin et de l'extérieur
et la coupole de l'autre chaleureux
sous laquelle je prenais forme comme la perle
prend forme dans la coquille du monde*

*De l'extérieur à l'intérieur
je recevais comme nourriture le sang maternel
Oh, le seul, il ne m'appartient pas,
oh, le seul, il ne m'appartient pas,
ni à elle, ni à celle qui l'aït né
dans les douleurs
Cette nourriture est interrompue
Et elle est rythmique comme le pas de danse.*

*Cette danse est un protocole intime
à l'honneur de l'astre.*

Traduction: Manolea Dorina Florentina, IX B

LE JOUR DE MA MÈRE

*Aujourd'hui c'est le jour de ma mère,
C'est le jour où nous offrons un bouquet
C'est le jour où je l'aime, avec tout mon
cœur et mon âme.*

*Le jour de ma mère,
C'est très important pour elle,
Parce que ses enfants
Lui offrent un bouquet de fleurs,
Pas trop cher, mais plein d'amour.*

*C'est le jour où mon papa,
Un bouquet lui offrira,
et beaucoup d'amour
qu'il porte dans son cœur.*

Auteur : Manolea Dorina Florentina, IX B
Prof. coord.: Oana-Angela Purcărescu

LE PRETRE TANDA

par Ioan Slavici

« Le premier dimanche, prêtre Trandafir tient un sermon devant les gens qui se sont réunis en grand nombre pour voir le nouveau prêtre. Il n'existe pas une satisfaction plus grande pour l'homme qui désire le bien de ses semblables que celle quand il voit qu'il est écouté par les autres et que ses mots s'y enracinent. La bonne pensée se multiplie, en s'établissant dans plusieurs âmes, et qui la possède et la porte, surtout s'il la chérit, se réjouit quand il voit qu'elle prend sa place dans le monde. Ce jour le Prêtre Trandafir se sentait chanceux. Jamais il n'a été plus écouté avec cette attention que cette fois-ci. Il semblait que ces gens-là écoutaient ce qu'ils savaient, mais ils ne le savaient pas bien, et écoutaient avec tant d'avidité ses mots, qu'ils voulaient lui arracher l'âme, pour qu'ils cueillissent, plus facilement, son apprentissage.

On a lu, ce jour-là, l'évangile sur le fils prodigue. Le Prêtre Trandafir a montré comment Dieu, dans Son infini amour pour les hommes, a créé l'homme pour le bonheur. En existant l'homme dans le monde, Dieu veut qu'il sente tous les plaisirs purs de la vie, pour que, seulement de cette manière, il puisse l'aimer et faire du bien pendant son existence. L'homme qui, de sa faute ou à cause d'autres événements, sent seulement de l'amertume des malheurs dans ce monde, ne peut pas aimer la vie et, en ne l'aimant pas, méprise, en péchant, cet immense cadeau reçu de Dieu.

Pourtant, que font-ils les gens paresseux, les gens qui ne font aucun effort, qui ni la main ne tendent pour recevoir leur don ? Ils sont des pécheurs ! car nous n'avons pas que des désirs, mais aussi des envies du corps. Les envies pures sont données à l'homme pour les satisfaire par le fruit de son travail ; les désirs lui sont donnés dans l'âme pour prendre le monde et Dieu en son âme et, heureux, les regarder. »

Traduction : Prică Raul Grigoraș, IX B
Prof. coord.: Oana-Angela Purcărescu

MI-AM ÎNTĂLNIT IUBIREA.....

Mi-am întâlnit iubirea,
La răscruce de inimi,
Și am întrebat-o
De ce are teamă în jurul ei.
Mi-am întâlnit iubirea,
In sunetul lin de val
Și am întrebat-o
Unde-i glasul sufletului meu.
Din uitatele timpuri

Iubirea și-a strivit
O amintire în trecut și a uitat.
Mi-am întâlnit iubirea,
În ultima mișcare a lebedei
Și i-am simțit mișcarea,
Ca un duios adio
Cu ochii întinși în plecăciunea ei.
Am închis drumul atunci greșit
Și am urmat speranța destinului

Autoare Ebăncă Iolanda
Profesor coordonator: Aurora Olteanu

Aria curriculara
Matematică și
Științe

DESCOPERIREA NUMĂRULUI PI

Descoperirea anumitor numere a contribuit la progresul mondial la fel de mult cum au contribuit curentul electric sau liniile de asamblare. Aceste numere au ajutat la dezvoltarea multor domenii, de la construcții până la economie.

Există multe numere importante care au făcut ca lumea să arate așa cum o știm azi. **Numărul Pi** este o constantă a cărei valoare este egală cu **raportul dintre circumferința și diametrul oricărui cerc** într-un spațiu euclidian, sau cu raportul dintre aria unui cerc și pătratul razei sale. Pi este una dintre cele mai importante constante matematice, fiind conținută în multe formule de matematică, fizică, inginerie.

Numărul Pi este un **număr irational**, a cărui valoare este egală, în varianta scurtă, cu **3,14**. În Grecia antică, se credea că "dintre toate formele, cercul este cea mai frumoasă". Predecesorii lui Arhimede, Pluto și Aristotel, susțineau, deopotrivă, că "nu există forme la fel de sacre ca cercul sau sfera. De aceea Dumnezeu a făcut Soarele și Luna, precum și celelalte stele, sfere." Oamenii de știință de la vremea aceea erau deosebit de interesați să afle circumferința și aria unor asemenea forme.

Arhimede se arăta preocupat, de asemenea, de cerc. Până atunci, el știuse că "circumferința unui cerc este puțin mai mare decât de trei ori diametrul său", dar, pentru a afla aria cercului, el a încercat să afle media dintre aria poligoanelor înscrise, respectiv circumscrise cercului. A desenat un hexagon regulat, înscris într-un cerc, și i-a calculat aria. Apoi, a desenat un poligon regulat cu 12 laturi. După care un poligon regulat cu 24 de laturi, și le-a stabilit fiecarei aria. De asemenea, a calculat aria unui alt poligon cu 96 laturi, circumscris unui cerc. Un poligon cu laturile sale numeroase se aseamăna cu un cerc, astfel a știut că aria cercului se situează undeva între aria poligonului cu 96 laturi, circumscris cercului, și cea a poligonului înscris în cerc. După calcule atente, a descoperit că aria cercului este puțin mai mare decât $(3 \cdot 10/71) \cdot R^2$. $3 \cdot 10/71$ înseamnă 3,140845..., iar $3 \cdot 1/7$ înseamnă 3,142857.... Cum ambele numere au primele două zecimale egale, a folosit numărul 3,14 pentru a calcula aria altor cercuri. Odată ce a descoperit cum să calculeze aria cercului, i-a fost relativ ușor să afle circumferința. Dacă cercul este tăiat în piese minusculare, așezate una lângă cealaltă, forma care rezultă se aseamănă foarte mult cu un dreptunghi. Apoi, folosind formula pentru aria cercului, pe care tocmai o descoperise, Arhimede a reușit să îi calculeze circumferința. El a inventat formula: "circumferința = diametrul $\cdot$ 3,14". În matematică, numărul 3,14 este cunoscut sub numele de Pi (π). Prin această descoperire, Arhimede a rescris istoria matematicii.

Metoda lui Arhimede de a stabili aria unui cerc prin înscrisura unor poligoane cu un număr foarte mare de laturi, până se ajunge la o formă care seamănă cu cercul, se numește "metoda exhaustivă" (metoda aproximărilor succesive). Euclid a atins acest subiect în "Elemente", astfel că se susține că descoperirea lui Pi se numără printre primele lucruri pe care le-a documentat Arhimede la întoarcerea sa în Alexandria.

Cât de mare este numărul Pi?

La descoperirea numărului Pi, Arhimede a prezis că numărul continuă cu multe zecimale. După Arhimede, mulți

matematicieni au pornit la descoperirea adevăratei valori a acestui număr fundamental, începând astfel o lungă istorie a numărului Pi. În secolul al V-lea, matematicianul chinez Sochushi, ceva mai familiar cu numărul decât Arhimede, l-a estimat undeva între 3,1415926 și 3,1415297. Abia 1000 ani mai târziu, în secolul al XVI-lea, aproximația lui Shochushi s-a îmbunătățit considerabil. Matematicienii Bieter și Shikel au găsit amândoi aproximații mai precise, apoi germanul Rudolph van Koiran și-a petrecut întreaga viață calculând Pi cu 35 zecimale. Folosind calculul diferentia disponibil matematicienilor secolului al XVII-lea, Pi a fost calculat la 72 zecimale, apoi 707 au fost găsite în secolul al XIX-lea.

În sfârșit, în anul 1881, matematicianul Ferdinand van Lindeman a demonstrat că Pi este un număr infinit. Astfel, descoperirea lui Arhimede a continuat să nedumerească matematicienii timp de secole. Astăzi, Pi a fost aproximat la miliarde de zecimale.

Proprietăți ale numărului Pi

-este irational (i.e. nu poate fi scris ca raport a două numere întregi) – irationalitatea sa a fost demonstrată complet abia în secolul 18.

-este transcendent (i.e. nu există niciun polinom cu coeficienți raționali care să-l aibă pe pi ca rădăcina), de unde rezultă următoarea proprietate:

-nu este construibil geometric (i.e. nu se poate construi cu rigla și compasul un pătrat cu aria egală cu cea a unui cerc dat – aceasta este o problemă de geometrie veche și celebră, cunoscută sub numele de “Cuadratura cercului”, care este o problemă fără soluție).

-are un număr infinit de zecimale care nu contin secvențe ce se repetă; acest sir infinit de cifre a fascinat numeroși matematicieni, iar în ultimele secole s-au depus eforturi semnificative pentru a investiga proprietățile acestui număr; totuși, în ciuda muncii analitice și a calculelor realizate pe supercalculatoare care au calculat 10 mii de miliarde de cifre ale lui pi, nu s-a descoperit niciun sablon identificabil în cifrele găsite. Cifrele numărului pi sunt disponibile pe multe pagini web și există programe software pentru calcularea lui pi cu miliarde de cifre precizie.

Elev: Popa Georgiana-clasa:a-VII-a A
Prof. coord.: Ioana Ene

EXERCITIUL REZOLVAT

Să se determine n , știind că
$$\frac{1^3 + 3^3 + \dots + (2n-1)^3}{2^3 + 4^3 + \dots + (2n)^3} = \frac{199}{242}$$

Rezolvare: Conform unei reguli cunoscute, referitoare la proporții, dacă $\frac{a}{b} = \frac{c}{d}$ atunci

$\frac{a+b}{b} = \frac{c+d}{d}$. Aplicând această regulă la ecuația dată, se obține:
$$\frac{1^3 + 2^3 + 3^3 + \dots + (2n)^3}{2^3(1^3 + 2^3 + 3^3 + \dots + n^3)} = \frac{441}{242}$$

Restrângând sumele de cuburi avem:
$$\frac{(2n)^2(2n+1)^2}{4} : \frac{(8n^2)(n+1)^2}{4} = \frac{441}{242} = \frac{21^2}{2 \cdot 11^2}$$
 de unde rezultă $n=10$

Elev: Vilarau Ionut –clasa:a-X-a C
Prof. coord.: Ioana Ene

TEST DE EVALUARE

Clasa:a-X-a

Itemii de completare

Completați spațiile libere:

1) O mulțime ordonată se caracterizează prin.....elementelor ei și prin.....acestora.

2) Oricare mulțime ordonată care se formează cu cele n elemente ale unei mulțimi A , se numește.....a mulțimii A . Numărul permutărilor unei mulțimi cu n elemente se notează cu P_n , și se calculează cu formula: $P_n=n!$, unde $n!=1 \cdot 2 \cdot 3 \dots n$.

3) Submulțimile.....cu k elemente ale unei mulțimi cu n elemente, se numesc.....de n elemente luate câte k . Numărul aranjamentelor de n elemente luate câte k se notează, A_n^k , și se calculează cu formula: $A_n^k = \frac{n!}{(n-k)!}$; unde $0 \leq k \leq n$.

4) Submulțimile mulțimii A având fiecare câte k elemente se numesc.....de n elemente luate câte k . Numărul combinațiilor de n elemente luate câte k se notează C_n^k , și se calculează cu formula: $C_n^k = \frac{n!}{k!(n-k)!}$; unde $0 \leq k \leq n$.

Itemii obiectivi - cu alegerea duală

1) Încercuți litera A dacă răspunsul este corect sau litera F dacă răspunsul este fals. În clasa a-X-a C sunt 5 fete și 14 băieți. În câte moduri se poate alege din clasă:

a) un grup de 4 copii? Răspuns: 3876 A F

b) un grup de 5 copii? Răspuns: 4367 A F.

2) Realizați asociațiile corespunzătoare între numerele dintre cele două coloane:

P_5	10
A_5^2	120
C_5^2	20.

3) Precizați prin da sau nu, dacă răspunsul la următoarea problemă este corect:

Pentru un concurs de fotbal între clase, doamna profesoară de educație fizică dorește să selecționeze 2 portari (băieți) din clasa a-X-a C unde se găsesc 5 fete și 14 băieți. Doamna profesoară a hotărât să încerce toate combinațiile posibile. Numărul acestor combinații găsite de dânsa este 91.

Itemii obiectivi - cu alegerea multiplă

Un vânzător de baloane, are baloane roșii, galbene, albastre, verzi, albe și portocalii. Laura vrea să cumpere 3 baloane de culori diferite. În câte feluri poate să aleagă? Încercuți varianta corectă de răspuns:

a) 15; b) 20; c) 10; d) 30.

Itemii subiectivi

1) Alcătuiți toate submulțimile cu 3 elemente ale mulțimii $\{x,y,z,u\}$.

2) Rezolvați ecuația: $C_x^2=0$.

Prof.: Ioana Ene

Aria curriculara
Om și Societate

SFÂNTA SĂRBĂTOARE!

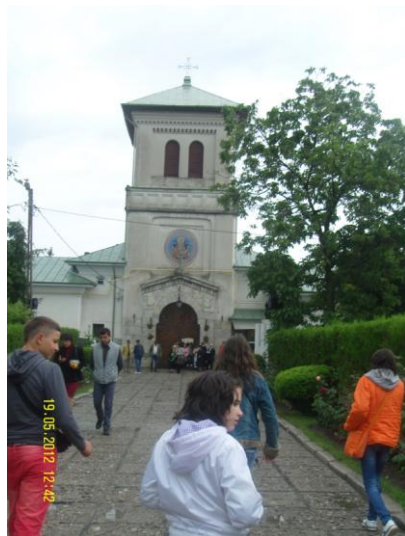
Este primăvară. Anotimpul în care totul revine la viață. În desisuri a albit floarea ghiocelului cu capușul de smarald și clopoțelul de argint. Soarele îți prelinge culorile scîpătoare pe cer dorind să preîntâmpine apropierea Paștelui.

Și acum mă îmbie mirosul atât de plăcut al drobului și al cozonacilor făcuți de bunica în fiecare an.

În familia mea, Paștele este o sărbătoare importantă la care toate rudele din întreaga familie se așează la masă și ciocnesc cu bucurie câte un ou roșu, încondeiat cu multa migală de mine și de bunica. Ciocnitul ouălor de Paște se face după reguli bine știute: persoana mai în vârstă ciocnește primul ou ținut în mână de o persoană mai tânără și rostește: "Hristos a înviat!" iar celălalt îi răspunde cu: "Adevărat a Înviat!"

Ouăle roșii simbolizează sângele vărsat de Iisus pentru mântuirea omenirii. Toată atmosfera este de-a dreptul magnifică atunci când privești în jurul mesei și îi vezi pe toți cei dragi că-ți sunt aproape.

În noaptea de Înviere, împreună cu familia mergem la biserică în haine noi pentru a sărbători cum se cuvine Învierea Domnului. Toată lumea este îmbrăcată în haine noi în noaptea de Înviere deoarece așa se spune din moși - strămoși. Însa este și o prămenire a sufletului căci această sărbătoare trebuie să ne găsească curați sufletește prin post, rugăciune, spovedanie și împărtășanie. Este unirea fiecărui creștin cu duhul lui Dumnezeu.

Așadar, această sărbătoare, Paștele, este una specială pentru noi creștinii dar și una care ne umple inimile și ne adună toate ființele dragi la un loc în jurul mesei într-o comuniune cu cel ce a venit să ne mântuiască.

Elev: Drămboi Roberta- clasa a -VIII-a
Prof. coord.: Iuliana-Valentina Cap

CA O TRECERE...

Au trecut puține zile de la Învierea Domnului. Cu gândul la Marea Trecere, prin Iisus Hristos, de la robie la libertate și de la moarte la viață, sufletele noastre însetate de cer albastru, de spiritualitate, de infinit; ele se descătușează azi de robia agitației cotidiene și se avântă liber către locuri menite să le ofere liniștea, înălțarea, energia, asemenea stropilor de rouă ce îmbracă dimineața pământul însetat.

Dumnezeu ne-a binecuvântat cu o zi minunată, cu cer senin și soare blând; ne-a dat inimi vesele și fețe zâmbitoare, ne-a dat aripi puternice și sete de viață pentru a ne înalța, ca vulturii, spre soare.

Dimineața a fost proaspătă și noi ne-am strâns ca un buchet de flori multicolore, înviorate de rouă. Am plecat din fața școlii într-o călătorie de o zi prin alte locuri. Dorința noastră este nu numai aceea de a ne descărca poverile din suflete și de a-l umple de bucurie; scopul nostru este, de asemenea, să înțelegem că tot pământul este al lui Dumnezeu și că atâta timp cât El este cu noi, pretutindeni este ACASĂ iar bucuria inocentă a sufletului de copil este farul călăuzitor al tuturor, indiferent de vârstă, în călătoria de o viață prin această lume.

La început, copii și adulți, (elevi din clasele I-IV și cadre didactice de la Șc. Nr. 25 Craiova, în frunte cu D-na Înv. Banghianov Viorica - organizator), am luat parte la zburdălnicia și exuberanța celor mici în parcul din Târgu Jiu. Acolo a fost loc de joacă, de plimbare, de contemplare, de meditație. Călătoria a continuat cu un popas la Muzeul Satului de la Curtișoara, unde ne-am lăsat pătrunși cu evlavie de spiritul locurilor și timpurilor de altă dată. Am vizitat sătucul gorjenesc unde am fost oaspeți în mai multe case, mici și mari, modeste sau maiestuoase, aduse din diverse locuri, care au aparținut unor personalități de seama sau unor oameni de rând. Am putut observa diverse obiecte casnice și am cunoscut diverse tradiții și îndeletniciri ale oamenilor din satele de altă dată. De asemenea, am avut plăcerea să ne închinăm într-o biserică de familie cu hramul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, aparținând lui Gheorghe Tătărașcu, fost prim ministru al României, născut la Craiova.

De aici ne-am îndreptat către Mănăstirea Lainici. În acest colț de Rai am trecut, pentru câteva clipe, ca printr-o poartă către cer. Ne-am mărturisit fiecare cele mai tainice gânduri, mâhnirile și mulțumirile noastre, cererile sau recunoștința înaintea icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului, adusă de la muntele Athos, precum și în fața moaștelor Sfântului Irodion, fost stareț al acestei mănăstiri.

Însa ținta și punctul culminant al călătoriei noastre a fost urcușul cu telescaunul în munții Parâng... Cuvintele ne sunt sărace pentru a descrie acest tărâm de vis! Lumea văzută de sus...văzduhul albastru și liber...aerul pur...cerul infinit deasupra...toate acestea au făcut o experiență de neuitat, ne-au oferit puterea și bucuria de a ne ridica, pentru o clipă, sufletele deasupra tuturor lucrurilor..

Pentru ca, la întoarcere, bucuria să se întipărească deplin pe fețele copiilor, am mai făcut un popas la locul de joacă din Târgu Jiu, unde am sărbătorit încheierea cu o înghețată răcoroasă și delicioasă.

Întoarcerea acasă, cu cantece și veselie, este plină de speranța unui sfârșit de an școlar liniștit și de sentimentul plăcut al unei vacanțe frumoase care se apropie....

Prof. Lavinia Georoceanu

O EXCURSIE CU A(L)TITUDINE

Impresii... impresii... impresii...

“Am fost impresionată de grandoarea Salinei de la Ocnele Mari dar și de frumusețea desăvârșită a peisajului de pe Valea Oltului”.

*Diana -
cls a -VIII-a*

“Totul a fost superb. De la gustul sărat al Salinei până la bătaia cu perne din camera băieților.”

Adi -cls a -VIII-a

“Deși ne-a prins ploaia, când ne întorceam de la Mănăstirea Turnu, totul a continuat să fie special pentru că ne-a făcut să ne apropiem mai mult și să ne cunoaștem mai bine”.

Flori -cls a -VIII- a

“Drumul până la Cascada Lotrișor a fost încântător și presărat cu multe flori de soc...”

Marina -cls a VIII-a

“Mi-a plăcut momentul în care Andi a fost vârat în portbagajul mașinii condusă de un preot monah care ne-a salvat de stropii de ploaie.”

Ramona -cls aVI-a

“Frumusețea și diversitatea florilor, precum și aranjamentul floral de la Schitul Ostrov din Călimănești, m-au copleșit.”

Roberta -cls a -VIII-a

“O aventură de neuitat la strandul termal de la Căciulata, când Adi a alunecat pe gresie în hohotul de râs al tuturor”.

Marius -cls a- VIII-a

“Muzica și dansul, precum și ținuta specială a colegilor și a d-nei diriginte Lidia Zamfir au făcut ca seara să fie fermecătoare.”

Gitana -cls aVIII-a

Prof. coord.: Iuliana-Valentina Cap

EXPLOATAREA CALCARELOR ÎN MASIVUL BUILA-VANTURARITA ȘI IMPACTUL ACESTEIA ASUPRA PARCULUI NAȚIONAL BUILA-VANTURARITA

Masivul Buila-Vânturarița este situat în partea central-nordică a Județului Vâlcea și face parte din Munții Căpățâanii.

Masivul iese în evidență față de lanțul principal al acestora, atât prin dispunere cât și prin constituție și relief.

Creasta principală a Munților Căpățâanii, constituită preponderent din șisturi cristaline are o dispunere est-vest, cu creste secundare înspre nord și sud.

Excepție fac două masive calcaroase, ale căror creste principale sunt dispuse pe direcția SV-NE: Masivul Târnovu în nord-vest și

Masivul Buila-Vânturarița în sud-est.

Masivul Buila-Vânturarița se întinde de la vest de Cheile Bistriței și până la est de Cheile Olăneștilor (Folea).

Legătura cu Munții Căpățâanii este făcută prin Plaiul Neteđu (interfluviul dintre râurile Bistrița și Costești), Plaiul Lespezi (interfluviul dintre râurile Costești și Cheia) și Plaiul Hădărău (interfluviul dintre râurile Cheia și Olănești).

Creasta Buila-Vânturarița are o extindere spațială de tip liniar, cu o lungime de circa 14 km și o lățime cuprinsă între 0,5 și 2,5 m km (extinderea calcarelor jurasice).

Altitudinea absolută este în Vârful Vânturarița Mare (1885 m), iar cea minimă la ieșirea Bistriței din chei (550 m).

Principalele vârfuri ale masivului sunt, de la sud-vest spre nord-est, următoarele: Arnota (1183,7 m), Muntele Cacova (1525,1 m), Muntele Piatra (1643 m), Muntele Albu (1658,9 m), Buila (1848,6 m), Ștevioara (1847 m), Vânturarița Mare (1885,2 m), Vioreanu (1866 m), Vânturarița Mică (1655 m), Stogu (981 m).

Din punct de vedere tectonic, zona face parte din orogenul carpatic. Masivul Buila-Vânturarița este parte a Pânzei Getice, unitate a Dacidelor Mediane din Carpații Meridionali, puse în loc în Senonian, în cadrul tectogenezei laramice.

Pânza Getică este alcătuită din formațiuni cristalofiliene prealpine și dintr-o cuvertură sedimentară în cadrul căreia cele mai vechi depozite sunt de vârstă Carbonifer superior.

Datorită eroziunii, depozite sedimentare ale Pânzei Getice se întâlnesc doar în câteva arii, dintre care cele mai importante sunt Brașov-Dâmbovicioara, Buila-Vânturarița, Hațeg și Reșița-Moldova Nouă.

Aceste depozite sedimentare au fost supuse proceselor tectonogenetice în două faze. Prima discordanță însemnată este prealbiană, când a început șariajul getic și corespunde primei faze getice, vârsta primei încălecări fiind plasată după Aptianul inferior și înaintea sfârșitului Aptianului superior.

Cea de-a doua fază getică, reprezentând șariajul principal laramic, a avut loc în Senonian, când Pânza Getică, având în bază Pânza de Severin, a acoperit domeniul danubian.

Formațiunile cristaline În Masivul Buila-Vânturarița, rocile metamorfice afloră pe versanții nord-vestici, pe văile râurilor Bistrița, Costești, Cheia și Olănești, cât și în zona de creastă, unde ies la zi de sub depozitele sedimentare erodate (Curmătura Builei).

Evoluția metamorfică a unităților gnaisice din Pânza Getică se înscrie în intervalul de timp al ciclului Varisc (300 - 350 M.a). Evoluția metamorfitelor din Carpații Meridionali are în prezent repere mai clare, subliniind caracterul polistadial și o evoluție distinctă a unităților Getic-Supragetic vs. Danubian, într-o succesiune de evenimente de la subducție la obducție și o inversiune tectonică în Cretacicul mediu și superior.

Rocile metamorfice din domeniul Getic-Supragetic pot fi divizate în două tipuri principale de litologii: un tip dominat de calcare cristaline, amfibolite, micașisturi, paragneisse, cuarțite, din care lipsesc migmatitele, reprezentând metalitofaciesul de Negoii, iar cel de-al doilea este relativ sărac în roci carbonatice și amfibolitice, fiind dominat de gneisse și migmatite, reprezentând metalitofaciesul de Sebeș-Lotru, în cadrul acestuia din urmă încadrându-se și formațiunile cristaline din Masivul Buila-Vânturarița.

Formațiunile sedimentare După desăvârșirea ciclului baikalian, care a generat șisturi cristaline epimetamorfice, domeniul getic a evoluat ca arie exondată supusă denudării. A devenit arie de acumulare în neo-Carbonifer, când s-au acumulat depozite predominant continentale.

În ciclul alpin, procesul de sedimentare începe după faza de exondare care a durat și în timpul Triasicului. În Jurassic, se conturează o serie de zone de depresiune printre care și Buila-Vânturarița.

Acestea au reușit să străpunga această barieră de calcar numai la cele două extremități: în partea de sud-vest raurile Bistrita și Costești și-au săpat spectaculoase chei între care este cuprins Muntele Arnota, iar în partea de nord-est raurile Cheia și Olanesti au tăiat Cheile Comarnicelor (Cheile Recea sau Cheile Cheii), printre cele mai adânci și mai salbatice din țară, prezentând pe o lungime de peste 1 km cascade, marmite, saritori, pereți apropiați până la 2 m dar înalți de peste 300 m și respectiv Cheile Manzului (Cheile Olanestilor, Cheile Folea, Valea Rea sau Cheile Râului Sec).

Formele endocarstice sunt numeroase, întâlnindu-se peste 100 de pesteri și câteva avene. Dintre peșterile din masiv, 10 sunt declarate arii protejate prin Legea 5/2000: pestera Liliacilor; pestera Arnautilor; pestera Lacul Verde; pestera Pagodelor; pestera din Cheile Comarnicelor; pestera Caprelor; pestera Rac; pestera Valea Bistrita; pestera cu Perle; pestera Clopot.

Diversitatea floristică și faunistică a ecosistemelor din cadrul Parcului Național Buila-Vanturarita este foarte mare. Pajiștile de stâncarie sunt dominate de argintică (*Dryas octopetala*) și cetina de negi (*Juniperus sabina*).

În Masivul Buila-Vanturarita vegetează: specii periclitate (*Leontopodium alpinum* – floarea de colt); specii vulnerabile (*Trollius europaeus* – Bulbuc de munte, *Dianthus spiculifolius*, *Daphne mezereum* – tulichina pitică, *Daphne blagayana* – iederă albă); specii rare (*Viola alpina* – toporas de stâncă, *Taxus baccata* – tisă, *Lilium jankae* – crin de munte, *Lilium martagon* – crin de pădure, *Centaurea atropurpurea* – pesma, *Pinus mugo* – jneapan); specii endemice (*Centaurea pinnafida*, *Dianthus spiculifolius*, *Juniperus sabina*); 28 de specii de orhidee (*Epipactis helleborine*, *E. atrorubens*, *Gymnadenia conopsea*, *Orchis mascula*, *Platanthera bifolia*).

Ca și în cazul florei, multe dintre speciile întâlnite aici sunt protejate prin convenții internaționale ratificate și de România. Dintre nevertebrate, se întâlnesc: insecte (efemeroptere – *Bactis* sp., *Rhithrogena* etc.

Vertebratele sunt reprezentate de: Pesti – pastrav (*Salmo trutta fario*), lipan (*Thymallus thymallus*), moioaga (*Barbus meridionalis*), zglavoc (*Cottus gobio*); Amfibieni – salamandă (*Salamandra salamandra*), triton (*Triturus alpestris*) etc.

Exploatarea de calcar Bistrița reprezintă o amenințată în condițiile în care există o suprapunere a suprafeței parcului cu perimetru de exploatare al carierei.

Amenințarea constă și în impactul vizual neplăcut, distrugerea peisajului, restrângerea habitatelor, distrugerea florei, afectarea funcțiilor fiziologice ale acestora prin praful degajat, afectarea faunei de zgomot, distrugerea dolinelor și a eventualelor peșteri, a unui sit paleontologic deosebit de bogat fosilifer, prăbușirea permanentă a peretelui de stâncă dinspre Cheile Costești.

În urma exploatării, în zona Cheilor Costești, versantul estic s-a prăbușit în chei, blocând cursul pârâului Costești pe o suprafață de peste 1 km.

O eroare în lege a suprapus o suprafață din Parcul Național Buila-Vanturarita peste aria de exploatare a Carierei de Calcar de la Bistrița.

Autoritățile sunt obligate să oprească activitatea, cu riscul de a perturba bunul mers al Uzinei Sodice Govora și Oltchim, societăți ce folosesc materia primă furnizată de carieră.

Bibliografie

1. Onac B. (2000) – Geologia regiunilor carstice, Edit. didactică și pedagogică, București
2. www.buila.ro
3. Ghid Turistic, Parcul Național Buila-Vanturarita, Asociația Kogayon, 2007.

Prof.: Luminița Ileana Stănuică

Ariile curriculare
Arte și Tehnologii

GEOMETRIE ȘI CULOARE ÎN ȚESĂTURILE ȘI CUSĂTURILE POPULARE ROMÂNEȘTI

Lucrate, de obicei, în gospodărie proprie, țesăturile și cusăturile acoperă un vast sector al artei populare din România. Cuprinzând un impresionant număr de genuri - realizate din diferite materii prime și prin procedee tehnice variate, țesăturile și cusăturile populare, după destinația lor, pot fi împărțite în două mari grupe: țesături și cusături destinate împodobirii interiorului și țesături pentru uz gospodăresc sau alte rosturi utilitare.

Alături de acestea întâlnim țesături cu întrebuințare ocazională: la nașteri, la nunți, înmormântări, la unele sărbători tradiționale etc. Indiferent de grupa din care fac parte sau de materia primă din care sunt executate - exceptând cele din păr de capră - țesăturile sunt opera femeilor muncitoare, a gospodinelor. Ele oglindesc marea îndemânare a țărăncilor, fantezia și forța lor creatoare.

Materiile prime - lâna oilor și părul caprelor, cânepa și inul, borangicul sunt produse, în general, în gospodărie. Pătruns în arta țesăturilor populare pe la sfârșitul secolului al XVIII-lea, bumbacul se bucură de o foarte largă întrebuințare. Tehnica de prelucrare a materiilor prime, a firelor și chiar a țesăturilor, până la starea lor finită, cuprinde un mare număr de unelte, de procedee de lucru și instalații. Unele dintre acestea sunt simple, folosite pe tot cuprinsul țării, altele sunt diferențiate după natura materiei prime, după genul țesăturii și destinația acesteia.

Deosebiri de formă și tipologia uneltelor, de terminologie și metode de lucru se constată și de la zonă la zonă. Toate laolaltă reflectă un puternic spirit de inventivitate și tendința de continuă perfecționare a uneltelor și metodelor, de care dă dovadă poporul român.

Țesăturile și cusăturile pentru împodobirea interiorului cuprind o mare varietate de genuri: scoarțe sau covoare, ștergare, fețe de masă, acoperitoare de pat, cearșafuri, fețe de pernă, perdele etc. De o uimitoare diversitate zonală, tipologică și decorativă - toate aceste genuri de țesături și cusături împodobesc interiorul locuinței, îi dau culoare și viață, creând acea atmosferă de generoasă ospitalitate atât de caracteristică locuinței populare românești din întreaga țară. Armonia formelor și culorilor, repartiția lor echilibrată în ansamblul interiorului, încântă ochiul.

Arta textilelor decorative, cu deosebire a cusăturilor, este larg răspândită și printre sașii din Transilvania.

Trăsătura fundamentală a textilelor folosite la înfrumusețarea locuinței constă în caracterul lor de garnitură. Fiecare piesă, prin formă, culoare, motiv ornamental și compoziție, este subordonată întregului, participând la realizarea unității decorative a interiorului. Faptul este important nu numai pentru stabilirea tipologiei interiorului, a particularităților lui regionale, ci și pentru periodizarea lui, deoarece pentru diferite etape de dezvoltare a interiorului sunt caracteristice alte modalități decorative, alte armonii cromatice.

Cu excepția câtorva regiuni în care predomină țesăturile și cusăturile din bumbac și cânepă, de pildă Mărginimea Sibiului, în toată țara piesele cu forță decorativă maximă sunt covoarele de lână.

a) Așezate pe pereți, prinse pe rudă, așternute pe pat, iar, pe alocuri, folosite chiar ca fețe de masă, covoarele reprezintă țesătura cea mai importantă a artei decorative românești pentru împodobirea locuinței. Diferite prin formă, compoziție decorativă, prin culoare și tehnică de execuție, ele se întâlnesc pretutindeni: din Maramureș până în câmpia Dunării, din Banat până în Moldova. Cunoscute sub termeni generali de „scoarțe” sau „covoare”, denumirea acestor piese se diferențiază și după funcția pe care o îndeplinesc: *Lăicere* scoarțe pentru acoperit lăviți - *păretare*, țesături lungi care se așează pe pereți, ca în Moldova, Făgăraș etc

Covoarele sunt executate la războiul de țesut. În trecut, și urzeala și băteala erau de lână. Începând din secolul al XIX-lea - cu deosebire din a doua jumătate - urzeala de lână a fost înlocuită treptat cu cea de cânepă sau bumbac. Cele mai vechi exemplare de covoare de care dispunem astăzi datează de la sfârșitul secolului al XVIII-lea. Dar arta acestor țesături este incomparabil mai veche pe teritoriul țării.

Din punct de vedere al distribuției teritoriale, se pot distinge câteva tipuri zonale, bine diferențiate sub raportul compoziției decorative, al formei, armoniei cromatice și al manierei de a trata ornamentul.

Covorul oltenesc este socotit, în general, ca cel mai realizat și mai valoros tip de scoarță românească. Reflectând o înaltă capacitate creatoare, unele exemplare sunt de o frumusețe desăvârșită în privința compoziției și armoniei cromatice.

Fără să renunțe la motivele geometrice, scoarța oltenească se caracterizează prin predominanța elementelor decorative florale, zoomorfe și antropomorfe. Uneori, pe același exemplar, îmbinate într-o compoziție ingenioasă, găsim întreaga gamă a elementelor decorative: flori, păsări, animale, precum și figuri omenești.

Trăsătura caracteristică a covorului oltenesc, în ceea ce privește compoziția decorativă, este prezența și mai ales rolul deosebit ce se acordă chenarului, mai exact chenarelor, pentru că la scoarțele oltenești întâlnim două și chiar trei chenare care mărginesc câmpul central al piesei, îi subliniază valoarea, îi scot în evidență individualitatea.

Sunt și alte zone din țara noastră în care covoarele au chenar, în unele cazuri destul de diferențiat ca, de pildă, în Moldova și Maramureș. Dar în nici una din aceste zone funcția pe care o are și atenția ce i se acordă nu sunt așa de puternic subliniate.

Coloritul covoarelor din Oltenia este în general cald, odihnitor. Ca fond se folosesc culorile: brun, vișiniu, verde pastelat, albastru ultramarin. În funcție de culoarea fondului se alege cromatica ornamentelor.

Covoarele din Muntenia dau preferință ornamentului geometric. Romburi policrome sunt dispuse într-o simetrie perfectă pe toată suprafața țesăturii. Chiar și în încercările de aplicare a unei decorații florale, cum se întâmplă în cazul scoarțelor din părțile Buzăului sau din estul câmpiei Bărăganului, se constată o tendință de puternică geometrizare. Și în partea de răsărit a țării, în Moldova, întâlnim câteva zone cu realizări valoroase în domeniul artei covoarelor.

Așa sunt păretarele din Vrancea, a căror lungime atinge uneori 15-16 m, îmbrăcând de jur împrejur pereții locuinței. Lățimea păretarelor vrâncene nu depășește un metru. În decorul lor predomină figurile geometrice: romburi, pătrate, stele, dispuse ritmic pe suprafața țesăturii cu dungi policrome. De asemenea, specific moldovene sunt și lăicerele. Lungimea ca și decorul lor se aseamănă foarte mult cu cele ale păretarelor. S-ar putea spune că piesele lungi - lăicerele și păretarele – predomină în toată Moldova. Cu toate acestea, în regiunile Iași și Suceava a fost creat și un alt tip de covor de perete, în care raportul dintre dimensiuni este altfel proporționat și care se ridică la un nivel remarcabil de realizare artistică. Pe suprafața câmpului apar ornamente florale stilizate, încadrate de un chenar diferențiat cu motive geometrice sau vegetale. Pomul vieții se numără printre motivele ce se întâlnesc deseori în câmpul ornamental al acestor covoare.

Cromatica covoarelor moldovenești este, în general, mai potolită, fapt care își are explicația în folosirea culorilor de origine vegetală. Culorile de fond cele mai des întâlnite sunt: verde deschis, roșu-vișiniu, negru.

În Transilvania, ținutul cu cea mai renumită producție de covoare este Maramureșul. Având o variată întrebuințare în împodobirea interiorului, covorul maramureșean s-a diferențiat în câteva tipuri funcționale, dintre care cel mai valoros este covorul de rudă (cum este denumită culmea în Maramureș).

Decorul, compus de cele mai multe ori cu ingeniozitate, folosește o mare varietate de motive ornamentale: figuri geometrice, flori și stilizări de brazi, animale, figuri omenești, scene de muncă, unelte. Valoarea principală a covoarelor maramureșene constă în coloritul lor. Culoarea de fond, des întâlnită, este castaniul de diferite nuanțe. Cele mai valoroase sunt scoarțele al căror colorit este de origine vegetală.

În sud-vestul țării, în Banat, covoarele se caracterizează prin folosirea aproape exclusivă a motivelor geometrice, a culorilor mai vii, mai îndrăznețe. În Țara Hațegului din regiunea Hunedoara se lucrează covoare de culme, care se disting prin vioiciunea coloritului în care predomină roșul aprins; în zona Făgărașului, păretarele țesute în carouri înviorează decorul atât de bogat și colorat al interiorului; pe valea Bistriței *Lăicerele de grindă* decorate cu dungi multicolore transversale, constituie fondul peste

care se expun piesele de costum. În părțile Năsăudului, covoarele cu decor floral și culori vii se așează pe pereți sau pe culme în straturi suprapuse.

Dintre minoritățile naționale din țara noastră, exemplare valoroase de covoare au dat secuii din regiunea Mureș. Prin elementele ornamentale și prin colorit, ele se aseamănă cu cele maramureșene.

Covorul românesc prezintă unele asemănări cu marile centre și zone de covoare de peste hotare. Astfel, covoarele din sudul țării și în special scoarțele oltenești, oglindesc unele influențe ale covorului oriental; cele din Maramureș și Moldova de nord prezintă legături cu țesăturile similare din nord-estul Europei, cu deosebire cu cele din țările scandinave.

Covoarele reprezintă o prețioasă realizare artistică a poporului nostru. Această tradiție este continuată și valorificată la nivelul producției cooperatiste și a industriei. Obiectele realizate de aceste întreprinderi împodobesc azi interiorul locuințelor de la orașe și sate, fiind prețuite și peste graniță.

b) Din categoria țesăturilor pentru împodobirea interiorului, ștergarele decorative sunt foarte răspândite. Ele se așează pe perete în Transilvania, în jurul blidelor, pe rudă, în Maramureș și Banat, la fereastră în Moldova, sau între păretare în zona Vrancei. Țesute în război din bumbac, in, cânepă sau borangic, ștergarele decorative prezintă o mare varietate, atât prin dimensiunea lor, cât și prin ornamentație. În câteva zone din Transilvania aceste țesături cunosc o mare dezvoltare. În Făgăraș, îndeosebi în Mărginimea Sibiului, ele dețin locul principal în împodobirea locuinței. În aceste regiuni decorația ștergarelor acoperă toată suprafața piesei. În restul țării ea se concentrează spre cele două capete. În cea mai mare parte decorul acestor țesături este geometric, fapt determinat de tehnica țesutului în război.

Dar sunt unele zone - Buzău, Dobrogea - în care ornamentația ștergarelor este realizată prin transpunerea pe țesătură a florilor, păsărilor, animalelor, chipurilor de oameni, călăreților etc. Piese deosebit de valoroase, de acest gen, găsim în sudul Dobrogei. În Oltenia, Muntenia, Dobrogea și Moldova a luat o largă răspândire decorul ștergarelor brodate.

c) În Țara Oașului, în părțile Sibiului și Hunedoarei se confecționează, pentru împodobirea interiorului, niște țesături lungi numite *meje de poliță*, *meje de culme*, *Lepedee de culme*. Țesute din cânepă și bumbac, ele sunt bogat decorate, folosind o cromatică vie în care predomină culoarea roșie.

d) Întregind ansamblul decorativ al interiorului, fețe de masă, de o frumusețe rară, se întâlnesc în Banat, în centrul Transilvaniei, în Oaș și Maramureș. Piese remarcabile găsim și în zona Muscelului și Argeșului, pe valea Bistriței și în Moldova de nord. Decorul lor geometric sau floral se realizează atât prin

tehnica țesutului, cât și prin cusătură.

e) Pentru împodobirea patului, un rol important îl dețin pernele care se așează în stive de 3-4 bucăți, având capătul ornamentat îndreptat spre interiorul camerei. În unele regiuni, de pildă, în Maramureș, în nordul Transilvaniei și nordul Moldovei, pernele decorative completează și ruda de culme.

Bogăția și varietatea acestor țesături de casă, reflectă, ca de altfel întreaga artă populară, nevoia de frumos a poporului.

De o frumusețe rară sunt desagi de "simbră" din Țara Oașului. Țesută din bumbac sau bumbac cu cânepă și decorată cu motive geometrice sau florale stilizate, această piesă se folosește cu prilejul unuia din cele mai importante evenimente de primăvară din zonă: «simbra oilor» - plecarea turmelor la munte. Cu acest prilej, în peisajul atât de pitoresc al zonei, se organizează o petrecere câmpenească la care participă tot satul. Fiecare familie aduce merinde în desagi, se aștern pe iarbă cele mai frumoase fețe de masă. Întreaga populație este îmbrăcată în haine de sărbătoare.

În Argeș și în zona Tîrgu Jiului se fac traiste, desagi și chingi pentru cai, din păr de capră. Decorul, realizat din «vrîste» alternative din fire de culoare naturală, dă o înfățișare plăcută și interesantă obiectului. În sudul Olteniei, în părțile Sibiului și, în general, în zonele unde se practică obiceiul nunților cu călăreți, se confecționează mici covorașe pentru acoperit caii.

Promovarea și dezvoltarea, stimularea și valorificarea artei populare, în care țesăturile și cusăturile ocupă un loc important datorită valorii lor practice și decorative constituie o preocupare importantă. Covoarele și celelalte textile populare, reprezintă una din sursele de inspirație de la care pornește astăzi o mare parte a producției în domeniul țesăturilor de interior.

Realizate în condiții tehnice superioare, ele se reîntorc în locuințele acelor care au făurit modelele veacuri de-a rândul în gospodărie proprie, cu mijloace tehnice modeste.

Bibliografie:

1. Boris Zderciuc, „Covorul maramureșean”. Editura Meridiane, București, 1963
2. Marina Marinescu, „Arta populară românească. Țesături decorative”. Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1975
3. Francisc Nistor, „Creații și creatori populari”. Casa Creației, Maramureș, 1967
4. Tancred Bănățeanu, „Arta populară din nordul Transilvaniei”. Editura Casa Creației, Maramureș, 1969
5. Boris Zderciuc, Paul Petrescu, Tancred Bănățeanu, „Arta populară în România”. Editura Meridiane, 1964

Prof. Milica Ilie

EVALUAREA RANDAMENTULUI ȘCOLAR

Evaluarea randamentului școlar are în vedere stabilirea nivelului de pregătire teoretică și practică atins, la un anumit moment dat, în activitatea cu elevii și a măsurilor corespunzătoare necesare pentru optimizarea acesteia.

Înțelegerea problematicii evaluării randamentului școlar implică analiza unor concept operaționale complementare și a unor tehnici de măsurare – apreciere – decizie, cu valoare de procedee, integrabile la nivelul oricărei metode sau strategii didactice de predare – învățare – evaluare.

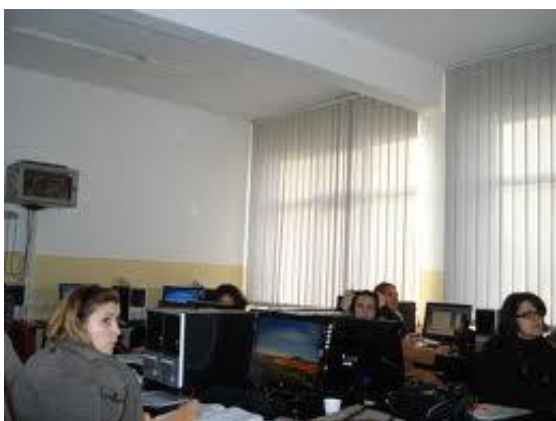
Analiza conceptelor operaționale în evaluarea randamentului școlar permite abordarea curriculară a problematicii eficienței pedagogice a activității de predare – învățare – evaluare, proiectată la nivelul interacțiunilor posibile și necesare între finalitățile macrostructurale, de sistem și finalitățile microstructurale, de proces.

Randamentul școlar reflectă gradul de eficiență pedagogică al activității didactice, care poate fi evaluat în cadrul raportului funcțional existent între resursele investite și efectele înregistrate în timp, la nivel de proces și de produs.

Acțiunea de evaluare a randamentului școlar verifică raționalitatea activității didactice, exprimată prin capacitatea acesteia de valorificare la maximum a tuturor resurselor pedagogice angajate la intrarea în sistem: resursele materiale (spațiul și timpul școlar); resursele umane (cadrele didactice – elevii – reprezentanții comunității educative locale); resursele informaționale (planul – programele – manualele școlare, alte material destinate special învățării); resursele financiare (preluate de la bugetul central, teritorial, local, din alte surse, din sponsorizări etc.).

În această accepție randamentul școlar reprezintă un concept integrator care subordonează mai multe noțiuni operaționale implicate în acțiunea de evaluare:

- evaluarea nivelului de cunoștințe al elevului;
- evaluarea comportamentului elevului;
- evaluarea succesului școlar;
- evaluarea calității procesului de învățământ.

Evaluarea rezultatelor școlare angajează procedeele clasice de notare și examinare a elevilor care pun accent pe obiectivele de conținut, pe acumularea cantitativă a informațiilor proiectate la nivelul programelor școlare.

Evaluarea comportamentului elevului include operații de măsurare – apreciere – decizie, realizate în raport cu obiectivele formative ale activității de instruire. Această acțiune are un dublu sens :

- a) un sens psihologic,
- b) un sens pedagogic.

Evaluarea succesului școlar vizează totalitatea

rezultatelor elevului privite din perspectivă informativă (nivel științific, capacitate/aptitudini intelectuale) și formativă (atitudini motivaționale și caracteriale importante pentru reușita școlară). Această acțiune relevă și limitele progresului școlar care exprimă gradul de realizare a obiectivelor specifice la nivelul condițiilor concrete de învățare ale fiecărui elev și colectiv de elevi.

Evaluarea calității procesului de învățământ vizează factorii de stoc și factorii de flux care intervin la nivelul structurii de funcționare a sistemului :

- a) Factorii de stoc exprimă calitatea procesului de învățământ într-un anumit moment al evoluției acestuia. Acești factori acționează la nivelul unor indicatori statici, care consemnează gradul de absenteism, rata școlarizării, proporția reușitei școlare la examene parțiale/finale etc.
- b) Factorii de flux exprimă calitatea procesului de învățământ dintr-o perspectivă dinamică. Acești factori acționează la nivelul unor indicatori mobili, care reflectă comportamentul “actorilor educației” (profesorului – elevului) în situații de realizare/nerealizare a obiectivului propus; standardele de reușită școlară atinse la anumite intervale de timp (trimestru, an, ciclu școlar) și spațiu (grup de lecții, subcapitol, capitol, modul de studii).

Prof. Mirela Spiridon,
Școala Gimnazială “George Vișan”, Potelu, jud. Olt

MĂSURI DE COMBATERE A VIOLENȚEI ÎN ȘCOLI ȘI ÎN SPAȚIUL COMUNITAR

Lucrarea de față își propune să abordeze unul dintre cele mai importante subiecte din domeniul educației, anume, *violența în școli și în spațiul comunitar, enumerând totodată și câteva măsuri de combatere a violenței.*

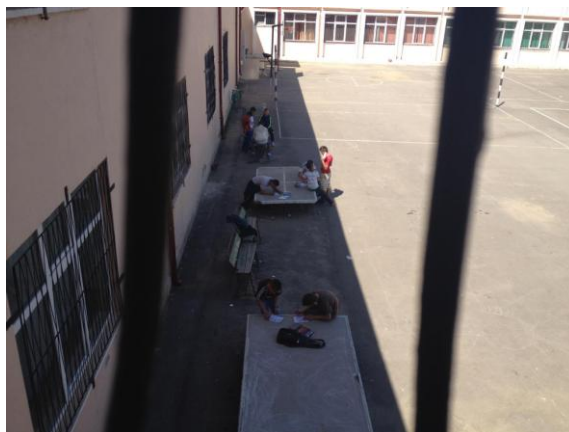
Violența este o problemă care își face simțită prezența din ce în ce mai mult în societatea actuală. Ea se manifestă din ce în ce mai pregnant atât în școli, dar și în societatea actuală.

Violența fizică și cea verbală sunt două dintre cele mai des întâlnite tipuri de violență în școlile din Europa. Cultura adolescenților pare a fi centrată pe violență, fenomen la care au contribuit familia, școala, industria divertismentului și mass-media.

Violența școlară nu include doar actele de violență care cad sub incidența legilor.

Ea se manifestă prin diferite comportamente: *exprimare inadecvată, jignitoare sau indecentă, atât față de colegi, cât și față de cadrele didactice, bruscări, aplicarea forței, părăsirea clasei în timpul orei, fumatul în școală sau alte comportamente care contravin flagrant regulamentului școlar în vigoare.*

Știm cu toții că alături de **școală** și **comunitatea locală**, **familia** este unul din factorii principali care se preocupă în mod permanent de educația copilului. Ea reprezintă nucleu

principal al societății noastre, cea care își pune amprenta pe caracterul copilului și, în același timp, cea dintâi școală ce pune temelia viitoarei personalități a acestuia.

Calitatea educației primite în familie depinde îndeosebi de nivelul educației al părinților și al celorlalți membri ai familiei ce vin în contact cu copilul, în special sub aspect moral, comportamental. În cadrul familiei copilul își însușește limbajul, își formează vocabularul, însă corectitudinea exprimării copilului depinde de munca depusă de către părinți în această direcție.

Ca prim factor de educație, familia oferă copilului aproximativ 90% din cunoștințele uzuale, se preocupă de dezvoltarea proceselor intelectuale ale copiilor, dezvoltând spiritul de observație, memoria și gândirea acestora.

Educația școlară este unul dintre factorii determinanți în formarea personalității copilului. **Școala este instituția care organizează dezvoltarea unor experiențe de învățare, urmărește atingerea unor obiective, cu ajutorul unor metode și mijloace științifice, informează și formează elevii ținând cont de anumite principii, având grijă să evalueze modul în care obiectivele au fost atinse. Un rol important în școli îl au și asistenții sociali**, cei care contribuie la identificarea elevilor sau a grupurilor de elevi care manifestă dificultăți de adaptare școlară, oferindu-le acestora ajutor.

S-a constatat că **elevii-problemă** sunt aceia care au dificultăți în comunicarea cu părinții sau care provin din familiile în care predomină climatul conflictual. Anturajul este, de asemenea, unul dintre motivele **conflictelor școlare**. Marea majoritate a elevilor se afliază unor „gășți” și copiază comportamentul și felul de a acționa al „partenerilor”.

Eșecul școlar este o consecință a inadapării acestor elevi-problemă în mediul școlar și

social. El se manifestă prin: *sentimentul nemulțumirii elevului față de școală, datorat lecțiilor pe care nu le înțelege în clasă, a temelor pe care nu le poate rezolva, apărând astfel primele goluri în cunoștințe, precum și complexul de inferioritate față de ceilalți colegi; incapacitatea elevului de a rezolva independent sarcinile școlare, apar notele nesatisfăcătoare urmate de corigențe, iar, la intervenția profesorului elevul se revoltă sau devine închis.*

Crearea unor relații constructive, pozitive între **familie, școală și comunitatea locală** duc la unificarea sistemului de valori și cerințe relative ale copilului

Iată cateva **măsuri eficiente în combaterea violenței în școli**:

1. Respectarea strictă a Regulamentului Școlar și al Regulamentului de Ordine Interioară prin :
  - cunoașterea conținutului acestor regulamente de către fiecare elev și părinte;
  - aplicarea strictă, promptă și corectă a prevederilor acestor regulamente, în toate cazurile, în mod gradual și cu comunicarea acestor măsuri către cei în cauză;
  - popularizarea actelor și sancțiunilor administrate, în randul elevilor și al părinților, ca mijloc de descurajare a acestor acte.
2. Întărirea pazei și ordinii în școală prin:
  - contracte cu institutii de pază și protecție, asigurarea de fonduri bănești pentru plata angajaților permanenți în asigurarea pazei și protecției elevilor și a cadrelor didactice pe timpul programului;
  - întărirea pazei și ordinii prin intermediul personalului propriu angajat, pe întreaga perioadă a cursurilor;
  - supravegherea permanentă a incintei școlii cu ajutorul unor camere video.

- accesul în școală se va asigura pe o singură intrare;
- îmbunătățirea serviciului pe școală al cadrelor didactice pentru supravegherea atentă a elevilor și pentru evitarea oricărui accident sau evenimente nedorite;
- sesizarea promptă către organele de ordine ale statului a oricărui eveniment sau acte de violență ce s-au manifestat sau riscă să se producă în unitățile școlare, colaborarea stransă cu poliția locală sau de proximitate și cu jandarmeria;
- se va acorda atenție specială elevilor sau grupurilor potențial-agresive, desfășurând activități de prevenire a faptelor negative.

3. Îmbunătățirea activității educative prin:

- teme de dirigenție pe tema devianței comportamentale, delincvenței juvenile, violenței de orice fel, infracționalității, la toate clasele, cu conținut adaptat vârstei și caracteristicilor clasei; prezentarea unor cazuri apărute în presă și analizarea acestora împreună cu elevii;
- consilierea psihologică a elevilor cu probleme comportamentale precum și a celor care sunt victime ale violenței sau unor forme de abuz; programe de prevenire cu accent pe dezvoltarea personală, psiho-emotională a elevilor;
- dezvoltarea rețelei de medicină școlară, medicul școlar împreună cu psihologul ar putea desfășura o bună activitate de prevenire privind comportamentele de risc ;
- consilierea diriginților, profesorilor, părinților pe problemele comunicării și relaționării cu copiii;
- desfășurarea unor programe și proiecte educaționale, în parteneriat cu instituțiile furnizoare de servicii în combaterea infracționalității;
- organizarea de acțiuni educative atractive, cu elevii și părinții inclusiv concursuri pe această temă;
- revederea tematicii lectoratelor cu părinții și a tematicii sedintelor pe clase, în sensul cuprinderii unor dezbateri orientate pe problematica violenței;
- instaurarea în fiecare școală a unei atmosfere de seriozitate și respect pentru valori reale;
- combaterea promptă a oricărui acte de violență, sub orice formă s-ar manifesta aceasta;
- examinarea psihologică a elevilor cu probleme comportamentale;
- monitorizarea elevilor și a faptelor reprobabile, activități lunare cu elevii-problemă;
- analiza periodică, în Consiliul profesoral și în careul școlii, a evenimentelor din perioada respectivă și comunicarea măsurilor stabilite de conducerea unității;
- instituirea unei Comisii de disciplină la nivelul școlii cu atribuții specifice;
- recuperarea, prin fapte exemplare, a prestigiului școlii în fața comunității; acest deziderat trebuie avut în vedere și la nivelul instituțiilor centrale sau județene, responsabile de destinul școlii românești.

4. Întărirea legăturii școlii cu familia și comunitatea locală prin:

- o mai stransă colaborare cu familiile elevilor, cu biserica, cu primăria, poliția, justiția, instituțiile sanitare;
- vizitarea periodică a elevilor la domiciliul acestora, sau comunicarea prin mijloacele moderne cu părinții;
- acțiuni în echipe mixte: profesori- elevi- părinți- psihologi
- cadre medicale- polițiști-jandarmi, pentru activități de informare și prevenire a unor fapte sociale reprobabile.

5. **Alte măsuri** : - introducerea uniformelor școlare sau a unor înșigne distinctive pentru elevii din fiecare școală, a legitimațiilor de elev etc.

Concluzie: Crearea unei relații constructive, pozitive între **familie, școală și comunitatea locală** va duce la unificarea sistemului de valori și la dezvoltarea armonioasă a comportamentului elevului.

Bibliografie

1. Dorina Sălăvastru – “*Psihologia educației*”, editura Polirom, Iași, 2004.
2. Alina Varlceanu – “*Didactica specialității – Limba și literatura română*”, editura Arves, Craiova, 2005.
3. Elena Loița -“*Pedagogie și elemente de psihologie școlară*”, editura Arves, Craiova, 2009.
4. Marin Stoica -“*Pedagogie*”, editura Universitaria, București, 2000.
5. Consiliul Național Pentru Curriculum -“*Ghid metodologic pentru aplicarea programelor școlare în învățământul preuniversitar*”, editura Aramis, București, 2004.

Prof.: Alina Șerban

SĂ FOLOSIM LAUDA ȘI APRECIEREA PENTRU SUSȚINEREA ÎNVĂȚĂRII

În funcție de stilul personal al profesorului cred că apare și controversa legată de lauda și aprecierea pozitivă a rezultatelor merituose la învățatură. Unii zic că lauda excesivă este dăunătoare, alții cred că doar iubind și acordând încredere îi putem sprijini pe elevi să devină ceea ce pot să fie. Prejudecățile, părerile preconcepute, comparațiile nu fac decât să limiteze orizontul elevilor care devin treptat imaginea proiecțiilor negative ale celor din jur. Eu cred că o buna educație ajută elevul să fie în primul rând fericit cu ce îl înconjoară, îl ajută să construiască relații sociale armonioase, îi permit să înflorească într-un climat de bunătate, echilibru și armonie cu natura, ideile, viața.

Așadar, lauda care arată încredere în rezultatele produse, dar și în cele ce se vor produce, trebuie utilizată sistematic și cu prudență, tocmai pentru a-i spori valoarea.

Lauda poate avea efecte diferite în funcție de genul elevilor, background-ul familial, abilitățile și personalitatea elevilor, dar are efecte încurajatoare dacă este folosită într-un proces susținut și continuu.

Cred că o laudă neeficientă este cea înâmplătoare și nesistematică, cea care face judecăți de valoare, plasează accentual pe motivația extrinsecă – învățarea pentru note sau alte recompense, utilizează performanțele altora sau pur și simplu atribuie succesul abilității, norocului sau ușurinței sarcinii.

Haideți să lăudăm, când avem ocazia!

Prof. Larisa Manta

CUPRINS

1.	Activitatea extrașcolară – Dimensiune a procesului de învățare	pag.	2
2.	Valențele educative și instructive ale activităților extrașcolare	pag.	4
3.	10 motive pentru a învăța limba franceză	pag.	5
4.	Leçon de danse	pag.	8
5.	Le jour de ma mere	pag.	8
6.	Le Pretre Tanda	pag.	9
7.	Mi-am întâlnit iubirea	pag.	9
8.	Descoperirea numărului Pi	pag.	10
9.	Exercițiul rezolvat	pag.	11
10.	Test de evaluare	pag.	12
11.	Sfânta Sărbătoare!	pag.	13
12.	Ca o trecere...	pag.	14
13.	O excursie cu a(l)titudine	pag.	15
14.	Exploatarea calcarelor în masivul Buila-Vânturărița și impactul acesteia asupra Parcului Național Buila-Vânturărița	pag.	16
15.	Geometrie și culoare în țesăturile și cusăturile populare românești	pag.	19
16.	Evaluarea randamentului școlar	pag.	24
17.	Măsuri de combatere a violenței în școli și în spațiul comunitar	pag.	25
18.	Să folosim lauda și aprecierea pentru susținerea învățării	pag.	28